

Chassé Cultuurfonds

Het Chassé Theater vervult een vooraanstaande rol in de Nederlandse theaterwereld en bezit met internationale topvoorstellingen een onderscheidende positie. Wij willen graag deze positie als vooraanstaand podium behouden, en hebben daar uw hulp voor nodig. Hoe meer u schenkt, hoe meer leuke extra's u van ons ontvangt.

Wilt u de Internationale Selectie ondersteunen? Meld u dan aan bij het Chassé Cultuurfonds. Dat kan al vanaf € 4 per maand. Meer informatie vindt u op www.chasse.nl en in ons seizoenboek 2009/2010 op pagina 42 t/m 44.

Internationale Selectie

House of the sleeping beauties: Opera in three nights vormt onderdeel van de Internationale Selectie van het Chassé Theater, een serie buitenlandse topvoorstellingen die doorgaans exclusief voor het Chassé Theater naar Nederland reizen. Bezoekt u ze allemaal!

vr 16 okt House of the sleeping beauties
LOD, Toneelhuis, De Munt/La Monnaie

di 8 dec Glacial Decoy/You can see us/L'amour au Théâtre
Trisha Brown Dance Company

za 13 mrt The last time I saw my father
Societas Raffaello Sanzio

do 8 apr Silent Ballet/Winter Variations
Emanuel Gat Dance

za 1 mei Die Ehe der Maria Braun
Münchner Kammerspiele

za 22 mei La Traviata
Stanislavski Opera Company

Internationale nazit in FRONT

Na afloop van iedere voorstelling uit de Internationale Selectie is er een nazit in FRONT. Het Chassé Theater gaat rond met amuses en heeft speciaal voor de gelegenheid mooie internationale wijnen in huis gehaald.

ROOD

Ilico -Montepulciano
fles € 22,00—glas € 3,80

Oxford Landing Cabernet Sauvignon
fles € 21,00—glas € 3,60

WIT

Pinot Grigio
fles € 22,00—glas € 3,80

Chateau Pennautier Chardonnay
fles € 21,00—glas € 3,60

LOD, TONEELHUIS, DE MUNT/LA MONNAIE HOUSE OF THE SLEEPING BEAUTIES: OPERA IN THREE NIGHTS

vr 16 okt 2009: Holland Casinozaal

Na het succesvolle *The Woman who walked into doors* (2001) werken componist Kris Defoort en regisseur Guy Cassiers opnieuw samen aan een operaproject. Hun vertrekpunt is het boek *The House of the Sleeping Beauties* (1961) van de Japanse auteur en Nobelprijswinnaar Yasunari Kawabata (1899-1972). Het boek vertelt de opeenvolgende bezoeken van de oude heer Eguchi aan een vreemd en teder bordeel waar oudere mannen de nacht kunnen doorbrengen en zich in bed kunnen aanveien tegen de warme lichamen van door slaapmiddelen verdoofde, hele jonge meisjes: een verhaal over afscheid nemen, ouderdom en dood.

Bij het lezen van deze verstilde elegie ontstonden bij componist Kris Defoort spontaan muzikale ideeën. De stem zal als instrument centraal staan in zijn opera. Terwijl een koor van vier vrouwenstemmen vooral de lichamen van de slapende meisjes zal beschrijven, zal een sopraan de bedenkingen en handelingen van Eguchi (be)zingen. De rol van de oude heer Eguchi wordt vertolkt door een bariton: hij geeft uiting aan Eguchi's onmiddellijke gewaarwordingen bij het zien van de meisjes en aan de herinneringen die deze oproepen aan andere vrouwen uit zijn verleden. De slaapkamer wordt in die zin de ruimte van de stem, de ruimte van de lyriek. Vooraleer Eguchi de deur van die kamer opendoet, voert hij echter daarbuiten bij elk bezoek een gesprek met de bordeelhoudster: deze dialogen over dagelijkse en concrete onderwerpen zullen gesproken worden door een actrice en een acteur. Binnen en buiten, gezongen en gesproken: twee werelden van weemoed, maar verschillend in kleur, in intensiteit, in emotionaliteit.

muziek: Kris Defoort
libretto: Guy Cassiers, Kris Defoort, Marianne Van Kerkhoven (gebaseerd op het gelijknamige boek van Yasunari Kawabata)
regie: Guy Cassiers
muzikale leiding: Patrick Davin
dramaturgie: Marianne Van Kerkhoven met dank aan Corien Baart, Erwin Jans, Marie Roofthoof, Natasha Schulte, Nienke Scholts
choreografie: Sidi Larbi Cherkaoui
stijlconcept & vormgeving: Enrico Bagnoli, Arjen Klerkx
lichtontwerp: Enrico Bagnoli
video: Arjen Klerkx
kostuums: Tim Van Steenberg
spel: Dirk Roofthoof, Katelijne Verbeke
zang: Barbara Hannigan (sopraan), Omar Ebrahim (bariton)
koor: Susanne Duwe, Alice Focroulle, Susanne Hawkins, Els Mondelaers
dans: Kaori Ito
ensemble: Asko|Schönberg
productie: LOD (Gent), Toneelhuis (Antwerpen), De Munt/La Monnaie (Brussel)
coproductie: Grand Théâtre de Luxembourg, Asko|Schönberg (Amsterdam), Musica - festival international des musiques d'aujourd'hui de Strasbourg (FR), La Filature (Mulhouse, FR), Operadagen Rotterdam
met de steun van: Orchestre National de Belgique, BOZAR Music, Ars Musica, Concertgebouw Brugge, Kunstenfestivaldesarts met dank aan Green Hippo

SYNOPSIS

door Marianne Van Kerkhoven

De oude heer Eguchi

De oude heer Eguchi bezoekt het Huis van de Schone Slaapsters: een teder bordeel waar oude mannen het bed kunnen delen met onder verdoving gebrachte jonge meisjes.

De eerste nacht

De bordeelhoudster zegt de oude man dat hij het meisje niet mag wekken en geeft hem de sleutel van de kamer. Hij treedt binnen, bekijkt het slapende meisje en gaat in het bed naast het naakte meisje liggen. De geur van haar borsten opent de deur naar een eerste herinnering: hij denkt aan zijn eigen dochters als baby’s en aan de borsten van het allereerste meisje met wie hij de liefde bedreef.

De tweede nacht

De oude man vraagt de bordeelhoudster wat het uiterste is dat de bezoekers zich kunnen permitteren: “Dat je naast de slapende meisjes mag liggen”, antwoordt zij, en deelt mee dat er een meisje op hem wacht met minder ervaring dan dat van de vorige nacht. Het koor bezingt het nieuwe meisje. Er bekruipt de oude man de neiging om de regels van het huis te overtreden. Hij probeert het meisje wakker te schudden en gaat dan wild met haar te keer. Plots stuit hij op het teken van haar maagdelijkheid. Hij vraagt zich af welk onheil hij over dit meisje zou brengen als hij haar ontmaagdde. Hij herinnert zich de rijpe zuiverheid van zijn jongste dochter. De melodie van het lichaam van het meisje is de melodie van het leven en van de eeuwige slaap. Hij herinnert zich een vrouw met wie hij jaren geleden twee onvergetelijke nachten doorbracht. Was zij zijn laatste vrouw? Weer bekruipt hem het verlangen iets verschrikkelijks te doen, zoals de keel van het meisje dichtknipen. Maar oude mannen kunnen slechts wenen bij jonge naakte schoonheid. Ook hij zou eeuwig willen slapen.

De derde nacht

Bij zijn derde bezoek aan het ‘huis’ maakt de oude man toespelingen op het lot van iemand die in het bordeel gestorven zou zijn en vraagt de bordeelhoudster waarom het lijk van de man tijdens die nacht werd weggebracht. Als hem dit zou overkomen, wil hij niet weggebracht worden. De bordeelhoudster zwijgt en geeft hem de sleutel. Hij bekijkt eerst het meisje; met zijn zakdoek veegt hij het zweet van haar lichaam. Hij herinnert zich hoe hij lang geleden het rood van de lippen van een jong meisje veegde. “Is dit de laatste vrouw in mijn leven?” Een nieuwe herinnering dringt zich op: in een tuin vol bloemen begroet zijn moeder hem en zijn jonge bruid. Moeder – zijn eerste vrouw. Het beeld van de moeder vloeit over in het beeld van haar dood. Hij wordt ruwweg uit zijn herinnering gehaald als hij vaststelt dat het meisje niet meer ademt. De bordeelhoudster komt en neemt het meisje op. “Het is niet mogelijk dat zij dood is. Gaat u maar weer slapen”, zegt ze en draagt het lichaam weg. De oude man blijft vertwijfeld achter.

BIOGRAFIEËN

Yasunari Kawabata

Yasunari Kawabata (1899-1972) werd geboren in Osaka. Op driejarige leeftijd was hij al wees. Kawabata ging in Tokyo literatuur studeren en begon te schrijven. Zijn eerste succes boekte Kawabata met het verhaal *The dancing Girl of Izu*. De meeste bekendheid verwierf hij met zijn grotere werken zoals *Snow Country*, *The Sound of the Mountain of Thousand Cranes*. *House of the Sleeping Beauties* verscheen in 1961. In 1968 werd Kawabata de eerste Japanner die met de Nobel-prijs voor literatuur werd vereerd.

Yasunari Kawabata

Kawabata’s schrijftuur kan als ‘sensitivistisch’ omschreven worden: met zin voor detail en in een heldere uit gepuurde poëtische stijl beschrijft hij de nauwkeurig uitgekozen zintuiglijke indrukken die hij voor zijn personages belangwekkend acht. Eigenlijk kan men het werk van Kawabata omschrijven als één grote elegie: het thema van rouw, afscheid, droefenis, ouderdom en dood is alomtegenwoordig. De kern waaruit deze hoofdtoon voortkomt, is niet uitsluitend te herleiden tot een autobiografische bron, namelijk de melancholische persoonlijkheid van de auteur, maar wordt tevens in zeer grote mate bepaald door het maatschappelijke klimaat waarbinnen deze auteur op zoek ging naar een literaire vorm voor zijn bedenkingen en gevoeligheden.

Guy Cassiers

Guy Cassiers studeerde aanvankelijk grafische kunsten en toonde reeds tijdens zijn opleiding een grote interesse voor het theater. Hij ontwikkelde een eigenzinnige theatertaal waarin hij visuele technologie koppelt aan een passie voor literatuur. In de jaren tachtig realiseerde Cassiers in Antwerpen zijn eerste theatervoorstellingen. In 1987 werd hij benoemd tot artistiek leider van jeugdtheater Oud Huis Stekelbees in Gent. Vanaf 1992 werkte hij als freelancer bij onder andere het Kaaitheater in Brussel, Tg STAN en de Toneelschuur in Haarlem. Van 1996 tot 2006 was hij verbonden aan het Rotterdamse RO Theater en sinds 2006 is hij artistiek leider van Toneelhuis.

Guy Cassiers

Hoogtepunten uit zijn loopbaan zijn producties als de vierdelige *Proust-cyclus* en *Bezonken Rood*, naar de gelijknamige roman van Jeroen Brouwers. Ook internationaal groeit de waardering voor zijn werk. De voorbije jaren concentreerde hij zich in zijn *Triptiek van de macht* — *Mefisto forever*, *Wolfskers* en *Atropa*. In 1996 werd *Angels in America* bekroond met de Gouden Gids Publieksprijs en de Prosceniumprijs van de VSCD. Een jaar later ontving Guy Cassiers de Thersitesprijs van de Vlaamse critici voor zijn hele oeuvre. En onlangs werd hem in Wroclaw (Polen) een van de Europe Theatre Prizes uitgereikt.

Cassiers’ theaterprojecten voor de komende jaren kenmerken zich door een groeiende aandacht voor de Europese geschiedenis en het besef dat we op een breukpunt staan. Voor de volgende seizoenen bereidt hij *Onder de Vulkaan* (naar de roman van Malcolm Lowry) voor, het driedelige project *De man zonder eigenschappen* (naar de roman van Robert Musil) en *Der Ring des Nibelungen* van Wagner.

Kris Defoort

Kris Defoort studeerde blokfluit en oude muziek aan het conser­vatorium van Antwerpen en volgde jazzpiano, compositie en vrije improvisatie aan het conservatorium van Luik. Tussen 1987 en 1990 woonde hij in New York waar hij actief was als jazzpianist. In België zette hij zijn muzikale pad verder: als componist, improviserend pianist en groepsleider van het sextet KD’s Basement Party, zijn trio KD’s Decade, Octurn, Dreamtime en recent Sound Plaza. Kris Defoort is ook docent compositie/ arrangement & vrije improvisatie aan het conservatorium van Brussel.

Kris Defoort met zijn trio KD's Decade op de vooravond van de Vlaamse Muziekprijs

Sinds 1998 is Kris Defoort componist in residentie bij LOD. Zijn muziek wordt gekenmerkt door een ontmoeting tussen het klassieke en het jazzidioom, tussen uitgeschreven en geïmproviseerde passages. In 2004 ontving Kris Defoort van de Vlaamse Gemeenschap de Prijs voor Muziek. Sinds 2005 werkt Defoort aan diverse projecten, waaronder *Dedicatio*, een pianocyclus bestaande uit negen muzi­kale brieven, die in 2006 door pianist Jan Michiels werd gecreëerd. Verschillende werken van Defoort verschenen inmiddels op cd.

Patrick Davin

Patrick Davin studeerde bij Pierre Boulez en Peter Eötvös en is actief in het hedendaagse en het gevestigde repertoire. Hij werkte als dirigent in Duitsland, Frankrijk, Zwitserland, Nederland (Het Orkest van het Oosten, Nieuw Sinfonietta), Spanje, Oostenrijk, België en in Luxemburg. Davin was de dirigent van het ensemble L’Itinéraire in Parijs, van het ensemble Musiques Nouvelles en van het Chœur de Chambre de Namur. Momenteel is hij eerste gastdirigent in de Opéra Royal de Wallonie in Luik. Patrick Davin stond in voor de wereldcreatie van talrijke werken van onder andere Philippe Boesmans, Jacqueline Fontyn, Vinko Globokar, Murray Schafer en vele anderen. Hij leidde operaproducties in de Vlaamse Opera, de Opéra Royal de Wallonie, de Opéra de Lyon, het Théâtre du Châtelet, de Opéra de Monte-Carlo, de Staatsoper Unter den Linden in Berlijn en de Opéra national de Paris.

Sidi Larbi Cherkaoui

Sidi Larbi Cherkaoui maakte in 1999 zijn debuut als choreograaf. Sindsdien stelde hij meer dan vijftien volwaardige choreografieën voor waarmee hij een rist prijzen in de wacht sleepte. In augustus 2008 onderscheidde Ballet Tanz hem als ,choreograaf van het jaar’ voor zijn producties van het seizoen 2007-2008: *Myth*, *Apocrifu*, *Origine* en *Sutra*. De Alfred Toëpfer Stiftung kende hem in 2009 de Kairos Prize toe voor zijn artistieke visie en zijn zoektocht naar culturele dialoog. Cherkaoui realiseerde zijn eerste choreografieën als lid van het collectief Les Ballets C. de la B. Parallel werkte hij aan projecten waarmee hij zijn artistieke visie kon verbreden en onderbouwen. Sidi Larbi Cherkaoui werkte voor tal van theater- en operahuizen en dansgezelschappen. Sinds 2006 is Antwerpen zijn thuisbasis: Sidi Larbi Cherkaoui is artiest in residentie bij Toneelhuis. Zijn nieuwe gezelschap, Eastman, zal binnenkort het anker uitwerpen in Antwerpen, met als eerste stuk Babel - dat in 2010 in première zal gaan.

Enrico Bagnoli

Enrico Bagnoli begon zijn theaterloopbaan als technicus, maar is sinds 1985 werkzaam als lichtontwerper voor verschillende voorstel­lingen en opera’s. Enrico Bagnoli maakt ook lichtontwerpen voor tentoonstellingen, werkt als lichtadviseur vaak samen met architec­ten, en ontwerpt computerprogramma’s voor licht- en multimedia-apparatuur. Hij behoort intussen tot de vaste artistieke ploeg rond Guy Cassiers.

ASKO|SCHÖNBERG

In september 2008 verenigden het Asko Ensemble en het Schönberg Ensemble zich onder de naam Asko|Schönberg tot een flexibele groep musici die in elke gewenste bezetting alle muziek uit de 20ste en 21ste eeuw kan spelen. Asko|Schönberg legt zich toe op het repertoire van de grote gevestigde namen, zoals Ligeti, Kurtág, Stockhausen, Kagel, Andriessen e.a., maar brengt ook muziek van jongere generaties, ondermeer van Michel van der Aa, Martijn Padding en Julian Anderson. Asko|Schönberg heeft een eigen concertreeks in het Concertgebouw [Tijdgenoten] en treedt ook regelmatig op in de Proms-reeks in het Muziekgebouw aan ’t IJ in Amsterdam. Daarnaast is het ensemble vaak te gast in de gerenommeerde ZaterdagMatinee, bij het Holland Festival, De Nederlandse Opera en de Nationale Reisopera.

MEER INFORMATIE

www.lod.be / www.chasse.nl / www.toneelhuis.be